

Τα όσα συνέβησαν στο πρόσφατο συνέδριο της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ) το Σαββατοκύριακο 23 και 24 Φλεβάρη δεν είναι πρωτοφανή στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος της χώρας. Πολλές φορές, στο

παρελθόν, μακρινό και πρόσφατο, έχουν καταγραφεί βίαιες επεμβάσεις -υπόγειες και φανερές- του κεφαλαίου των εργοδοτών αλλά και του κράτους τους, με στόχο τον έλεγχο των συνδικάτων και την απώλεια του ταξικού τους χαρακτήρα. Εξάλλου διαχρονικός πόθος της αστικής τάξης αποτελεί η κατάργηση της ταξικής ανεξαρτησίας του συνδικαλιστικού κινήματος και η πρόσδεσή του στα συμφέροντα των καπιταλιστών.

Τα αποτρόπαια σκηνικά και η διάλυσή του συνεδρίου της ΟΙΥΕ υπογραμμίζει την ακραία σήψη και εκφυλιστική πορεία του κρατικού-κυβερνητικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού. Στην επιφάνεια ήρθαν τακτικές που θύμιζαν Μακρή και Καλύβα, Θεοδώρου και Καρακίτσο. Εργοδοτικά τσιράκια, «εκπρόσωποι» των εργαζομένων που επιδεικνύουν ζηλευτή επιχειρηματική-εργοδοτική δραστηριότητα, νοθείες, όργια και μπράβοι για τον έλεγχο των συσχετισμών, ήταν ορισμένα από τα στιγμιότυπα αυτής της παρωδίας που δεν μπορεί να ονομαστεί εργατικό συνέδριο. Τις προηγούμενες μέρες η ηγεσία της ΓΣΕΕ ζήτησε αποκάλυπτα **«συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης»** ώστε να γίνουν τα συνέδρια με την παρουσία των ΜΑΤ. Στην συνέχεια της διάλυσης του συνεδρίου της ΟΙΥΕ, η καθεστωτική πτέρυγα επιχειρεί πραξικοπηματικά να ξαναστήσει το σκηνικό εκφυλισμού και ποδηγέτησης συγκαλώντας **«επαναληπτική» Γ.Σ. σε εργάσιμες μέρες, απόφαση που ανακοίνωσε πραξικοπηματικά και εκ των υστέρων κάλυψε με σύγκληση Δ.Σ. «στο πόδι».** Η επιμονή σε τέτοιες παράτυπες και εκφυλιστικές μεθοδεύσεις έχει ασφαλώς σχέση και με το επικείμενο 37ο συνέδριο της ΓΣΕΕ και την εξασφάλιση για μια ακόμη φορά των επιθυμητών -για το κεφάλαιο- συσχετισμών στην ηγεσία της. Η ΑΤΕ ΕΚΑ **καταδικάζει με κάθε τρόπο αυτές** τις πρακτικές, τις μεθοδεύσεις και τους τραμπουκισμούς, καθώς και τον ρόλο των καθεστωτικών δυνάμεων (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ- ομάδα Βασιλοπούλου). **Είναι επικίνδυνοι για την εργατική τάξη και τα συμφέροντά μας.**

Όλα τα παραπάνω είναι συνέχεια δικαστικών πραξικοπημάτων και διορισμένων διοικήσεων (π.χ. ΕΚΑ, Εργατικό Κέντρο Κέρκυρας). **Αποτελούν συνέπειες του ξεπουλήματος και του συμβιβασμού του εργοδοτικού συνδικαλισμού, όπως τρανταχτά εκφράστηκε με την περίφημη «κοινωνική συμμαχία», αλλά και με την ανοιχτή απεργοσπαστική και διασπαστική δράση της ΓΣΕΕ.** **Φέρνουν στο φως ξανά** τις διασυνδέσεις της ΓΣΕΕ και μεγάλων ομοσπονδιών με κρατικά κονδύλια, δίκτυα των εργοδοτών, ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις. **Είναι συνέχεια της παρέμβασης των κυβερνήσεων και των αφεντικών που θέλουν να μας γυρίσουν σε μαύρα χρόνια για την εργατική τάξη, τότε που οι απεργίες και οι ταξικοί αγώνες ήταν παράνομοι.** **Είναι ακραίες εκφάνσεις της προσπάθειας ελέγχου των συσχετισμών, είναι μάχες μηχανισμών και διαδικασίες ξένες προς την εργατική τάξη.** **Επόμενο στιγμιότυπο αυτής της σαπίλας θα είναι το επικείμενο συνέδριο της ΓΣΕΕ στην Καλαμάτα.**

Απάντηση στον εργοδοτικό συνδικαλισμό και στην παρέμβαση των μηχανισμών του κράτους και της αφεντικών **δεν είναι η «πάλη για την αλλαγή των συσχετισμών»** -με οποιοδήποτε τρόπο- στα όργανα του υποταγμένου συνδικαλισμού, όπως κάνει το ΠΑΜΕ. Το ΠΑΜΕ έχει προσκολληθεί στην ιδιότυπη αλαζονεία του, θεωρώντας εαυτόν μοναδικό εκπρόσωπο της εργατικής πάλης, ενώ αρνείται πεισματικά έναν διαφορετικό δρόμο για την αντεπίθεση του εργατικού κινήματος. Παρά την αντίθετη ρητορική του, είναι προσκολλημένο στον σχεδιασμό της ΓΣΕΕ, με αποκορύφωμα να ακυρώνει άρον άρον προκηρυγμένες απεργίες, για να συρθεί πίσω από τα σχέδια εκτόνωσης του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Αρνείται κάθε αυτοτελή αγωνιστική και απεργιακή δράση, απέναντι στην ταξική προδοσία της ΓΣΕΕ, ενώ ανοίγει πόλεμο σε κάθε δύναμη που παλεύει σε αυτή την κατεύθυνση (π.χ. απεργία 1ης Νοέμβρη κ.ά.)

Όχι άλλες μάχες οπισθοφυλακής! Εργατικό κίνημα της ρήξης και της ανατροπής

Η ΑΤΕ ΕΚΑ έχει σαφή τοποθέτηση για όλα αυτά, τόσο με τις θέσεις της όσο και με την δράση της. Παλεύει σταθερά ενάντια στην ανάμειξη του κράτους και των εργοδοτών στα συνδικάτα. Στηρίζει πρωτοβουλίες που έχουν στόχο την ανασύνταξη των συνδικάτων, την μαζικοποίησή τους, την δημοκρατική λειτουργία τους, τον μαχητικό ταξικό προσανατολισμό τους. Στηρίζει διαδικασίες από τα κάτω, όπως την διακλαδική απεργία της 1ης Νοέμβρη, που απέδειξε πως υπάρχει και άλλος δρόμος απέναντι στον υποταγμένο συνδικαλισμό. Παλεύει για ένα ανεξάρτητο, ακηδεμόνευτο εργατικό κίνημα. Για να στηθούν ξανά στα πόδια τους μορφές συλλογικής συσπείρωσης και οργάνωσης της εργατικής τάξης, με ανεξαρτησία και πολιτική-οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο, τους πολιτικούς του εκπροσώπους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος.

- **Καμιά κρατική & εργοδοτική παρέμβαση στα συνδικάτα**
- **Να γυρίσουμε την πλάτη στον συνδικαλισμό της υποταγής**
- **Συνδικάτα ταξικά όχι εργοδοτικά, με απεργίες & αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων**